

ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΜΕΤΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΙΩΝ.

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ
ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ

Ἐν Ἑλλάδι... Δρ. ν. 3.—
Ἐν τῇ ἄλλοδαπῇ » » 3,50

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΔΙΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

ΕΚΑΣΤΟΝ ΦΥΛΛΟΝ
ΤΙΜΑΤΑΙ

Λεπτῶν..... 15
261—Γραφεῖον ὁδ. Ἐρμού—261

Ὁ Αὐτοκράτωρ Φρειδερίκος ὁ τρίτος, ὅταν τις εἶπεν εἰς αὐτὸν ὅτι θὰ ἐπήγαινε νὰ εὕρῃ μέρος τι ἐνθα οὐδεὶς ὑποκριτὴς κατῴκει, τῷ εἶπεν «ὅτι πρέπει νὰ ταξειδεύσῃ εἰς ἰκανὴν ἀπόστασιν πέραν πολὺ καὶ εἰς αὐτὸν τὸν παγωμένον Ὀκεανὸν διότι καὶ ἐκεῖ ἀκόμη ἀνφθάσῃ, θὰ εὕρῃ ὑποκριτὴν.» Καὶ εἶναι ἀληθές ὅτι ἕκαστος εἶναι ὑποκριτής. Ἡ ὑποκρισία εἶναι μᾶθημα τὸ ὁποῖον ἕκαστος μανθάνει. Ἐξακολουθεῖ μετὰ τῆς ἡλικίας, καὶ φαίνεται ἐν τῇ νηπιότητι ὁ σοφὸς καὶ πεπαιδευμένος τὴν μετέρχεται ὁ μελαγχολικὸς καὶ ἀγροῖκος ἐνασκέει αὐτήν. Πάντες οἱ ἄνθρωποι δὲν εἶναι κατὰλληλοι διὰ πόλεμον· ἡ παιδεία πρέπει νὰ ὑπηρετῆται ὑπὸ ἐκλεκτῶν καὶ διακεκριμένων πνευμάτων· αἱ τέχναι πρέπει νὰ ἔχωσιν ἡσυχίαν καὶ διὰ κόπου ἀποκτῶνται· ἀλλὰ παντὸς εἶδους ἄνθρωποι εἰσι δεκτικοὶ καὶ ἐπιτυγχάνουσιν εἰς τὴν ὑποκρισίαν. Ὅλον τὸ πλῆθος τῶν ἀνθρώπων, ὅλος ὁ κόσμος, εἶναι ἐργαστήριον παραπεποιημένων ἐμπορευμάτων, θάετρον ὑποκριτικῶν μεταμφίσεων. Ἡ χάρις εἶναι τὸ μόνον ἀντίδοτον εἰς τοιαύτην ἀσθένειαν.

Ἡ ΕΜΜΑ ΛΙΣΣΑΥ.

ΔΙΗΓΗΜΑ

Περιγράφον τὰ ἦθη καὶ ἔθιμα τῶν Ἰουδαίων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β΄.

(Συνέχεια ἴδε ἀριθ. 18)

Ἡ Ἄννα Λίσσαυ ἦτον ἡ πρώτη ν' ἀπαντήσῃ εἰς τὴν ἀνακοίνωσιν τοῦ πατρὸς τῆς, τοῦτο δ' ἐπραξε

μὲ λέξεις τοσοῦτον προσβολητικὰς δι' αὐτὸν ὥστε ἐματαιώσῃ τὰς ἰδίας αὐτῆς ἐπιθυμίας διὰ τῶν ἀκριτῶν αὐτῆς σχολίων. Αὕτη ἤρξατο κατηγοροῦσα τὸ εἶδος τῆς ἀνατροφῆς τὸν ὁποῖον ὁ Ἐλιέξερ μετεχειρίσθη, καὶ ἐξέφρασεν ἰσχυρὰν ἀποδοκιμασίαν διὰ τὸν τρόπον καὶ τὰ προσόντα τῆς Ἐμμας, τὰ ὁποῖα αὕτη ἀμέσως ἐπέκρινε καὶ ἐχλεύασεν. Συνεπέρανε δὲ διακηρύξασα ὅτι ἡ νεαρὰ παραβάτις ἔδει νὰ υποβληθῇ εἰς αὐστηρὰν ἐπιτήρησιν, καὶ θερμῶς ἐζήτησε παρὰ τοῦ πατρὸς τῆς νὰ δώσῃ τὴν Ἐμμαν εἰς τὴν φροντίδα τῆς ἐπὶ ἕξ μῆνας, καὶ ἐτόλμα νὰ διαβεβαιώσῃ τὴν πλήρη παρ' ἐκείνης ἐγκατάλειψιν δοξασιῶν τοσοῦτον βδελυρῶν. Ὁ ὀργίλος αὐτῆς τρόπος καὶ ἡ ἔξαψις αὐτῆς, ἀναφερούσης τὴν αἴτησιν ταύτην, ἀπεδείκνυε τὴν φύσιν τῶν τρόπων ἐπὶ τῶν ὁποίων μετὰ τοσαύτης ἐμπιστοσύνης ἐστηρίζετο πρὸς ἐπίτευξιν τοῦ ποθομένου ἀποτελέσματος.

Ὁ Ῥαββίνος Κόλμαρ, ἀφοῦ ἰσχυρῶς ἐπέκρινε τὸ μέγεθος τῆς παραβάσεως τῆς Ἐμμας, ἐξεδήλωσε τὴν γνώμην αὐτοῦ ὡς ἀκριβὸς σύμφωνον πρὸς τὴν τῆς Ἄννης, καὶ ἦτο βέβαιος ὅτι ὁ τρόπος τῆς μεταχειρίσεως αὐτοῦ θὰ ἦτο ἐξόχως ἐπιτυχής.

Αἱ δύο μάμμαι διέφερον ὀλοσχερῶς κατὰ τὴν γνώμην ἀπὸ τῆς Ἄννης καὶ τοῦ Ῥαββίνου οὕτε ἠθελον αὐταὶ καὶ οἱ ἄλλοι παρεστῶτες, νὰ παραδεχθῶσιν ὅτι ἡ Ἐμμα ἦτο ἔνοχος εἰς τὴν λυπηρὰν ταύτην ὑπόθεσιν. Αὕτη ἐνήργησεν ἐν τῇ ἀπλότητι τῆς καρδίας τῆς, εἶτα δὲ ἰσχυρίσθησεν ὅτι ὅλη ἡ ὑπόθεσις ἦτο τὸ ἔργον τοῦ κακοῦ ἐκείνου δαίμονος, ὅστις πάντοτε ἐζήτηε νὰ διασκορπίζῃ καὶ ἐνοχλῇ τοὺς πιστοὺς εἰς τὸν Ἰσραὴλ· δὲν ἤξιον ὅτι ἐγίνωσκον τὸν καλλήτερον τρόπον τῆς ἐνεργείας ἀλλὰ συνίστων ἤπια μέσα, καὶ θερμῶς ἀπέκρουον τὴν παράδοσιν τῆς Ἐμμας εἰς μπτέρα ἧτις προφανῶς δὲν τὴν ἠγάπα, ἔτι καὶ πρὸ τοῦ ἀτυχοῦς τούτου συμβάντος.

Εἶτα ἀννέχθησεν εἰς τὸν Ῥαββίνον Ἰωνάθαν ὅστις

ἔδωκε τὴν συμβουλὴν του ὑπὲρ εὐγενοῦς καὶ μαλακοῦ τρόπου, καὶ ἰδικαιτέρως ἐπέμεινε ἐπὶ τοῦ ἀντιπολιτικοῦ τῆς ἀνακοινώσεως τῆς ὑποθέσεως ταύτης ἐνώπιον τῆς Ἐμμᾶς. «Αὕτη εἶναι μικρὰ καὶ θέλει λησμονῆσαι δλόκληρον τὸν μῦθον μετ' οὐ πολὺν χρόνον, ἐὰν δὲν ἐντυπώσητε τοῦτον ἐπὶ τοῦ νοῦς τῆς δι' ἀδίκου καταδιώξεως», εἶπεν οὗτος εἰς τὸν Ἐλιέζερ. «Ἦδη προέβητε παραπολὺ ἀφήσαντες βιβλίον τοιοῦτον εἰς μέρος ἔνθα τὸ τέκνον σας προσεπέλαζε, καὶ εἴσθε ἄξιος πολλῆς μομφῆς· μὴ προσθέσητε εἰς τοῦτο τὴν ἀντίστασιν, καὶ θέλει παρέλθει ὡς ἡ δρόσος τῆς πρωίας».

Ὁ Σολομὼν Δίσσαυ, ὅστις μέχρι τοῦδε δὲν εἶχε λάβει μέρος εἰς τὴν συνδιάλεξιν, καίτοι προδήλως πολὺ συγκινηθεὶς, ἐζητήθη νῦν νὰ λαλήσῃ τὸ ἔπραξε, μετὰ τὴν νοημοσύνην καὶ εὐμένειαν τὴν χαρακτηρίζουσιν αὐτόν. Χωρὶς ἄνευ ἀνάγκης νὰ πληγώσῃ τὰ αἰσθήματα ἢ τὰς προλήψεις τοῦ Ἐλιέζερ, ὅστις, μετὰ ὅλον τὸ ἐξαιρετικὸν τῶν συστημάτων του, περιπαθῶς ἠγάπα τὴν Ἐμμαν, καὶ πράγματι, καίτοι ἐσφαλμένως, ἐζήτησε νὰ προαγάγῃ τὴν εὐδαιμονίαν τῆς, τὴν τε πνευματικὴν καὶ κοσμικὴν, ὑπέδειξε τὰ κακὰ τῆς προώρου μορφώσεως τῆς διανοίας τῆς, ἀποκλεισμένης ἀπὸ πάσης κοινωνίας, καὶ ἀποκρουπιμένης ἀπ' αὐτῆς τῆς πραγματικῆς καταστάσεως τοῦ Ἰουδαϊκοῦ ἔθνους ἐν τῷ παρόντι καιρῷ καὶ ἐν τῇ γῶρᾳ ἐκείνῃ. Συνεφώνησε πρὸς τὴν γνώμην τοῦ Ῥαββίνου Ἰωάθαν, καὶ ὑπεστήριξε τὸ συντεῖν αὐτῆς διὰ πολλῶν ἐπιχειρημάτων, καὶ ἐπὶ τέλους συνεβούλευσε πλήρη μεταβολὴν εἰς τὴν ἀνατροφὴν τῆς Ἐμμᾶς. «Ἄφετε αὐτὴν», εἶπεν οὗτος, ἀποτεινόμενος πρὸ πάντων εἰς τὸν Ἐλιέζερ, «ν' ἀναμιγνύηται εἰς κοινωνίαν ἀρμόζουσιν εἰς τὴν τρυφερὰν αὐτῆς ἡλικίαν, καὶ στείλατέ τιν εἰς δημόσιον σχολεῖον, ὅπου νὰ συναντήσῃ ἄλλα παιδία, καὶ ἐνῶ ἐκεῖ μαθήσῃ ὅτι ὁ Ἰοὺδαϊσμός δὲν εἶναι ἡ θρησκεία τῆς γενετῆρας αὐτῆς γῆς, τὸ παράδειγμα καὶ ἡ διδασκαλία ἐν τῷ οἴκῳ, ἠνωμένη πρὸς πρωίμους συνηθείας, θέλουσιν ἀναμφιβόλως δώσει εἰς αὐτὸν τὴν ὑπεροχὴν ἐν τῇ καρδίᾳ καὶ ταῖς κλίσεσιν αὐτῆς· τοῦτο δὲ θέλετε ἐνισχύσει διὰ τῶν καθημερινῶν μαθημάτων σας καὶ τῆς ἐξηγήσεως τῆς Γραφῆς».

Ἡ συμβουλὴ αὕτη, μετὰ πολλὴν συζήτησιν, ἐγένετο ἐπὶ τέλους δεκτὴ παρὰ πάντων πλὴν τῆς Ἀννης καὶ τοῦ Ῥαββίνου Κόλμαρ, διακηρύξαντος ὅτι σχολεῖον τῆς φύσεως ἦν ἀνέφρον, καὶ ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν Ναζωραίου, θὰ συνεπλήρου τὴν ἡδὴ ἐπελθούσαν ζημίαν. Ὁ Ἐλιέζερ ἐκλονίσθη εἰς τὴν παρατήρησιν ταύτην, ἀλλ' ὁ γαμβρὸς του ἀπήντησεν ὅτι ἡ θρησκεία δὲν ἀπέτελει ἐν γένει μέρος τῆς ἐν τῷ σχολεῖῳ διδασκαλίας, καὶ ὅτι ἰδιαιτέραι συμφωνίαι ἠδύνατο νὰ γίνωσιν ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὴν Ἐμμαν. Τὸ σχέδιον αὐτοῦ ἐπὶ τέλους ἐγένετο δεκτὸν, καὶ ἐζητήθη νὰ εὕρη κατάλληλον σχολεῖον διὰ τὴν θυγατέρα του. Ἡ συνέλευσις μετὰ τοῦτο διελύθη, ἀλλὰ πρὶν ἢ

ἡ Ἄννα ἀφήσῃ τὸ δωμάτιον, στρεφόμενη εἰς τὸν πατέρα τῆς λέγει αὐτῷ χλευαστικῶς. «Συνειθίζετε νὰ καλῆτε τὴν εὐνοουμένην σας ἐν θαῦμα, καὶ νὰ διακηρύσσετε ὅτι ἡμέραν τινα θὰ ἔλαμπεν ὡς ἄστρον πρῶτου μεγέθους ἐν τῷ θρησκευτικῷ κόσμῳ· πιστεύσόν μοι, θέλει ἀποδειχθῆ ἠαμβουνοῦν μὲν ἀλλὰ ψευδὲς μετέωρον, καὶ θέλει ἀκτινοβολῆσαι στιγμιαίαν λάμψιν, εἶτα δὲ θέλει πέσει καὶ δύσει ἐν σκότει δια παντός!»

Ὁ Ἐλιέζερ πειραχθεὶς λίαν, ἠτοιμάζετο νὰ δώσῃ αὐστηρὰν ἀπάντησιν, ὅταν ὁ Σολομὼν Δίσσαυ, ἐνοχληθεὶς ἐκ τῆς γλώσσης καὶ τοῦ ἐκδικητικοῦ πνεύματος τῆς συζήτου, ταχέως τὴν ἀπεμάκρυνεν, καὶ ὁ Ῥαββίνος Κόλμαρ, ὅστις εἶδε τὴν θύελλαν ἐγειρομένην ἐπὶ τοῦ συνεφώδους προσώπου τοῦ Ἐλιέζερ, ἔμεινε ὀπίσω ἵνα κατευνάσῃ τὸ ἀποτέλεσμα τῶν λόγων τῆς Ἄννης καὶ νὰ καταπραῦνη τὰ ἐξεγερθέντα αἰσθήματα αὐτοῦ. Εἰς τοῦτο τοσοῦτον ἐπέτυχεν ὥστε ὅταν ὁ Ῥαββίνος τὸν ἀφήκε ἐφάνη ἐντελῶς καταπραῦνθεὶς· ἀλλ' οὗτος ἀπέθηκε τοὺς λόγους τῆς ἐν τῇ καρδίᾳ του, καὶ ἐκ τῆς ὥρας ἐκείνης οὐδέποτε ἄλλοτε ἔρριψεν ὄμμα εὐνοϊκὸν ἐπ' αὐτῆς ἐν ταῖς ἐτησίαις αὐτῶν συνεντεύξεσιν. Ἐκείνη δὲ κρύφα ἀπεφάσισε, ἐν καταλήλῳ εὐκαιρίᾳ, νὰ ματαιώσῃ τὰ σχέδια αὐτοῦ ὑπὲρ τοῦ τοσοῦτον εἰς αὐτὸν μὲν προσφιλοῦς εἰς αὐτὴν δὲ τόσον ἀπεχθοῦς ὄντος. Τοιαῦτα ἦσαν τὰ αἰσθήματα τοῦ πατρὸς καὶ τῆς θυγατρὸς καὶ αἱ ἀντίθετοι καὶ διαμαχόμενοι αὐτῶν ἀποφάσεις ἐπὶ μακρὸν χρόνον ἐσκίαζον καὶ ἐπεπρόσθουν εἰς τὸν νεαρὸν βίον τοῦ ὑπὸ τοσοῦτον παραδόξων περιστάσεων περιστοιχισμένου παιδιοῦ.

(ἀκολουθεῖ).

ΦΥΣΙΚΗ ΙΣΤΟΡΙΑ

ΜΕΡΟΣ Α'. — ΦΥΤΑ

ΚΕΦ. ΙΕ'.

Πῶς οἱ σπόροι σπείρονται.

Οἱ σπόροι σπείρονται κατὰ ποικίλους τρόπους· δὲν μένουσιν ὅλοι εἰς τὸ μέρος ἀκριβῶς ἔνθα ρίπτονται.

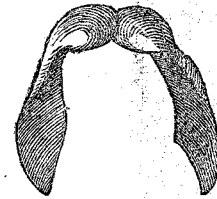
Πολλὰ εἶδη σπόρων ὑπάρχουσι τὰ ὅποια ὁ ἄνθρωπος διασκορπᾷ συκομίζων τοὺς καρπούς του ἀπὸ ἔτους εἰς ἔτος.

Τινὲς τῶν σπόρων παρασύρονται ἐκ τοῦ ὕδατος ἐνίοτε πλέουσι μακρὰν εἰς μεγίστην ἀπόστασιν κατ' αὐτὸν δὲ τὸν τρόπον, καὶ ὡς ἄνθρωποι, ἀποκαθίστανται μακρὰν τοῦ μέρους ἔνθα ἐγεννήθησαν.

Σπόροι ἐνίοτε μεταφέρονται ἐντὸς τῶν μαλλίων τῶν κτηνῶν καὶ ρίπτονται ἐδῶ καὶ ἐκεῖ. Τὸ πρόβατον λαμβάνει σπόρους ἐντὸς τοῦ μαλλίου του, καὶ τοὺς ἀποτινάσσει καθόσον προβαίνει εἰς βοσκὴν, καὶ τοὺς ἀποτρίβει ἐπὶ τῶν δένδρων καὶ τῶν φρακτῶν.

Πολλάκις σπόροι κολλῶνται ἐπὶ τῶν ἐνδυμάτων μας τοὺς ὁποίους ἀπορρίπτουμεν εἰς διάφορα μέρη.

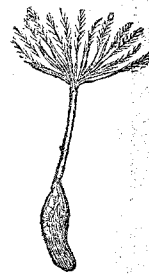
Ὁ ἄνεμος εἶναι ὁ μέγας διασπορὸς τῶν σπόρων. Τοὺς ρίπτει ἐδῶ καὶ ἐκεῖ ἐὰν εἰσὶν ἐλαφροί· ἐνίοτε τοὺς φέρει μακρὰν ἀπὸ τοῦ μέρους ἔνθα ἐφύησαν.

Σπόροι τινες γίνονται τοιοῦτοτρόπως ὥστε ὁ ἄνεμος δύναται νὰ τοὺς περιφυσᾷ λίαν εὐκόλως. Ἴδετε τὸν σπόρον τοῦ σφενδάμου. Ὑπάρχει εἶδος πτέρυγος ἐπ' αὐτοῦ, ὡσανεὶ ἐγένετο διὰ νὰ πετᾷ ὥστε ὅταν πέσῃ, περιστρέφεται γύρω εἰς τὸν

ἀέρα· δὲν πίπτει πλησίον εἰς τὸ δένδρον ἐὰν ὁ ἄνεμος ἔχει καὶ ἐλάχιστην δύναμιν.

Ἐνταῦθα παραθέτομεν τὰς παραστάσεις δύο σπόρων τοῦ σφενδάμου μετὰ τῶν πτερόγων του. Οὗτοι πάντοτε φύονται κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον ἀνὰ ζεύγος. Παρατηρήσατε τὴν μικρὰν οἰοῦναι πτερωτὴν σφαιρὰν ἐπὶ τοῦ στελέχους τινῶν ἀνθῶν ἀφοῦ τὸ ἄνθος πέσῃ. Οἱ σπόροι εἰσὶν ἐν τῷ μέσῳ τῆς σφαιρᾶς ἐκείνης. Κόψτε τὴν σφαιρὰν, καὶ εἶτα φύσησον αὐτὴν ὅσον πλειότερον δύνασαι· ὅλοι οἱ σπόροι ἀμέσως θὰ πετάξωσιν.

Ἴδε τὴν ἀνάμνησιν ταῦτα νὰ πετώσιν οὕτω. Βλέπετε ὅτι καθεὶ σπόρος ἔχει ἐλάχιστον στέλεχος. Τὸ στέλεχος τοῦτο ἔχει ἐπὶ τῆς ἄκρας αὐτοῦ λεπτοτάτας ἵνας. Ὁ ἄνεμος φυσᾷ τοὺς σπόρους διὰ τῶν ἵνων τούτων.

Ἐὰν ὁ σπόρος δὲν εἶχε τὸ εἶδος τοῦτο τῆς συσκευῆς ὅπως περιίπταται, θὰ ἐπιπτεν ἀμέσως εἰς τὴν γῆν. Ἀλλὰ διὰ τοῦ μέσου τούτου δύναται νὰ προβῇ εἰς μακρὰν ἀπόστασιν. Ἐνίοτε περιοδεύει ἐπὶ ὄρεων καὶ διὰ μέσου ποταμῶν. Παρατίθεμεν ἐνταῦθα εἰκόνα τοῦ εἶδους τοῦτου τῶν σπόρων.

Ὁ σπόρος τοῦ τραγοπώγωνος τὸν ὅποιον παραίθεμεν ἐν παραστάσει ἐνταῦθα, εἶναι τοῦ αὐτοῦ ὡς ἀνωτέρω εἰπομεν εἶδους. Ἀλλ' αἱ ἵνες δι' ὧν περιίπταται διὰ τοῦ ἀνέμου, εἶνε ὡς βλέπετε λίαν λεπταί.

Οἱ σπόροι τῆς κληματίδος ὡς βλέπετε ἔχουσι διάφορον διευθέτησιν. Ἐχει πολὺ μακρὸν στέλεχος, μετὰ μικρὰς ἵνας ἐξεχούσας, ὡσανεὶ ἦν πτερόν.

Τινὲς τῶν σπόρων ἔχουσιν οἰοῦναι τρίχωμα ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας των ὅπως καλλιτέρον δύναται νὰ περιίστανται. Ἡ μετὰ τὰς αὐτῆ τῶν σπόρων ἀπὸ τοῦ ἐνὸς εἰς ἄλλο μέρος, συντελοῦσα εἰς τὴν διασπορὰν

ΤΑ ΑΤΜΟΠΛΟΙΑ ΤΟΥ ΑΤΛΑΝΤΙΚΟΥ

Ὅταν ὁ Κολόμβος πρῶτον διήλθε τὸν Ἀτλαντικὸν καὶ ἀνεκάλυψε νέον κόσμον, ὅταν οἱ πρῶτοι μετανάσται ἐπορεύθησαν εἰς τὴν Ἀμερικὴν ζητοῦντες ἐλευθερίαν πρὸς λατρείαν τοῦ Θεοῦ καὶ πρὸς θεμελίωσιν δημοκρατίας, ἐπλευσαν ἐκεῖ ἐντὸς μικρῶν πλοίων 60 ἢ 100 τόννων, καὶ ὀλίγον ἐφαναρίζοντο τὰ γιγαντιαία ἀτμόπλοια ἅτινα ἀποτελοῦσι τὴν ἰδιαιτέραν τοῦ αἰῶνος ἡμῶν δόξαν καὶ διὰ τῶν ὁποίων ὁ θεαλλῶδης Ἀτλαντικὸς πράγματι ἐγεφυρώθη. Ὅταν ἴσταται τις εἰς τὰ νεωρεῖα τῆς Λιβερούλης καὶ βλέπει τὰ γιγαντιαία ἀτμόπλοια καταπλέοντα καὶ ἀποπλέοντα διὰ τὴν Ἀμερικὴν σχεδὸν καθενάστην, μόλις δύναται νὰ πιστεύσῃ τὸ γεγονός ὅτι οἱ ἀνακαλύψαντες τὸν Νέον Κόσμον ἐπλευσαν εἰς τόσον εὐθραυστὰ καὶ μικρὰ πλοῖα οἷα ἡ ἱστορία περιγράφει ἢ μόλις δύναται νὰ παραδεχθῆ τὴν ἀλήθειαν ὅτι πρὸ 40 ἐτῶν τὰ μεταξὺ Ἀγγλίας καὶ Νέας Σκωτίας ταχυδρομεῖα διεβιβάζοντο ἐντὸς ἱστιοφόρων μικρῶν καὶ εὐτελῶν. Ἐν τῷ ἐνεστώτι χρόνῳ τὰ ἀτμόπλοια διαπλέουσι τὸν Ἀτλαντικὸν ἐντὸς 10 ἡμερῶν ἢ καὶ ὀλιγώτερον, καὶ ἔχουσι χωρητικότητά 5—6000 τόννων. Συνελόν τι εἰπεῖν Ἀμερικανικὸν ἀτμόπλοιον ἐκ τῶν νῦν εἶναι μία ἐπιπλέουσα πόλις.

Ὅπως λάβῃ τις ἰδέαν τῶν τροφίμων καὶ ἄλλων χρειῶν τῶν ἀναλισκομένων ἐντὸς μίᾳς ἐκ τῶν ἐπιπλεύουσῶν πόλεων ἅς ἴδῃ τοὺς ἀριθμοὺς τοὺς δεκνύοντας τὸ ποσὸν τὸ ὅποιον καταναλίσκει ἐν τῶν ἀτμόπλοίων τούτων κατ' ἔτος. Καθέκαστον ἔτος εἰς δέκα ταξειδία καταναλίσκονται τὰ ἐξῆς εἶδη 48,000 τόννοι γαιανθράκων· 100,000 λίτραι νωποῦ βοείου κρέατος· 15,000 λίτραι προβείου, 25,000 λίτραι ἀλατισμένου, 3000 λίτραι ἀλάντων· 45,000 λίτραι ἀλατισμένου χοιρείου καὶ 40,000 κεφαλαὶ ὀρνιθοπουλίων· πρὸς διατήρησιν τῶν εἰδῶν τούτων ἀπαιτοῦνται 400 τόννοι πάγου. Κατὰ τὸ αὐτὸ χρονικὸν διάστημα τὸ πλήρωμα καὶ οἱ ἐπιβάται κατηνάλωσαν 1200 λίτρας τεύου· 3500 λίτρας καφέ· 5000 λίτρας σακχαρώς· 40,000 λίτρας βουτύρου· 70 τόνους γωμίηλα 300 βαρέλια ἄλευρον καὶ 4000 γιάλας μεταλλικῶν ὑδάτων. Τὰ ἀτμόπλοια τοῦ Ὀκεανοῦ ἐν ἐνὶ λόγῳ κατέστησαν σήμερον τὸ θερπνότερον ἐνδιαίτημα καὶ ἡ καλλιτέρα διασκέδασις καὶ μέσον ἀναψυχῆς διὰ τοὺς δυναμένους καὶ ἔχοντας τὰ μέσα νὰ ταξειδεύωσιν ἐν αὐτοῖς.

Δέκα παρθένοι διαλεχταί 'στη νεότη και 'στη χάρι,
Μιά 'μέρα ν' απαντήσουνε εβγήκαν τον Νυμφίο,
Κ' είχαν κ' η δέκα 'από λευκό το χέρι τους λυχνάρι,
Μά η πέντε σ'αν τής φρόνιμης δεν είχαν και άγγείο
Νά έχη μέσα τή ζωή, γιομάτο από λάδι,
'Όταν το πρώτο τους σωθή μη μείνουν 'στό σκοτάδι.

Και τότε 'εκίνησαν γοργά η καθεμιά να πάρη,
Μά ο Νυμφίος είχ' έλθη ως ότου να γυρίσουν,
Και με αύταις που είχαν ολόρωτο λυχνάρι,
Σ' τους γάμους μέσα έμβήκανε και τή γιορτή ν' αρχίσουν
Τότε κ' η άλλαις που ήλθαν να έμβουν έζητούσαν,
Μά ούτ' ο Νυμφίος ούτ' αύταις έκάναν πώς άκούσαν.

ΑΙ ΔΕΚΑ ΠΑΡΘΕΝΟΙ (Παραβολή εκ του Ευαγγελίου κατά Ματθ. κεφ. κε')

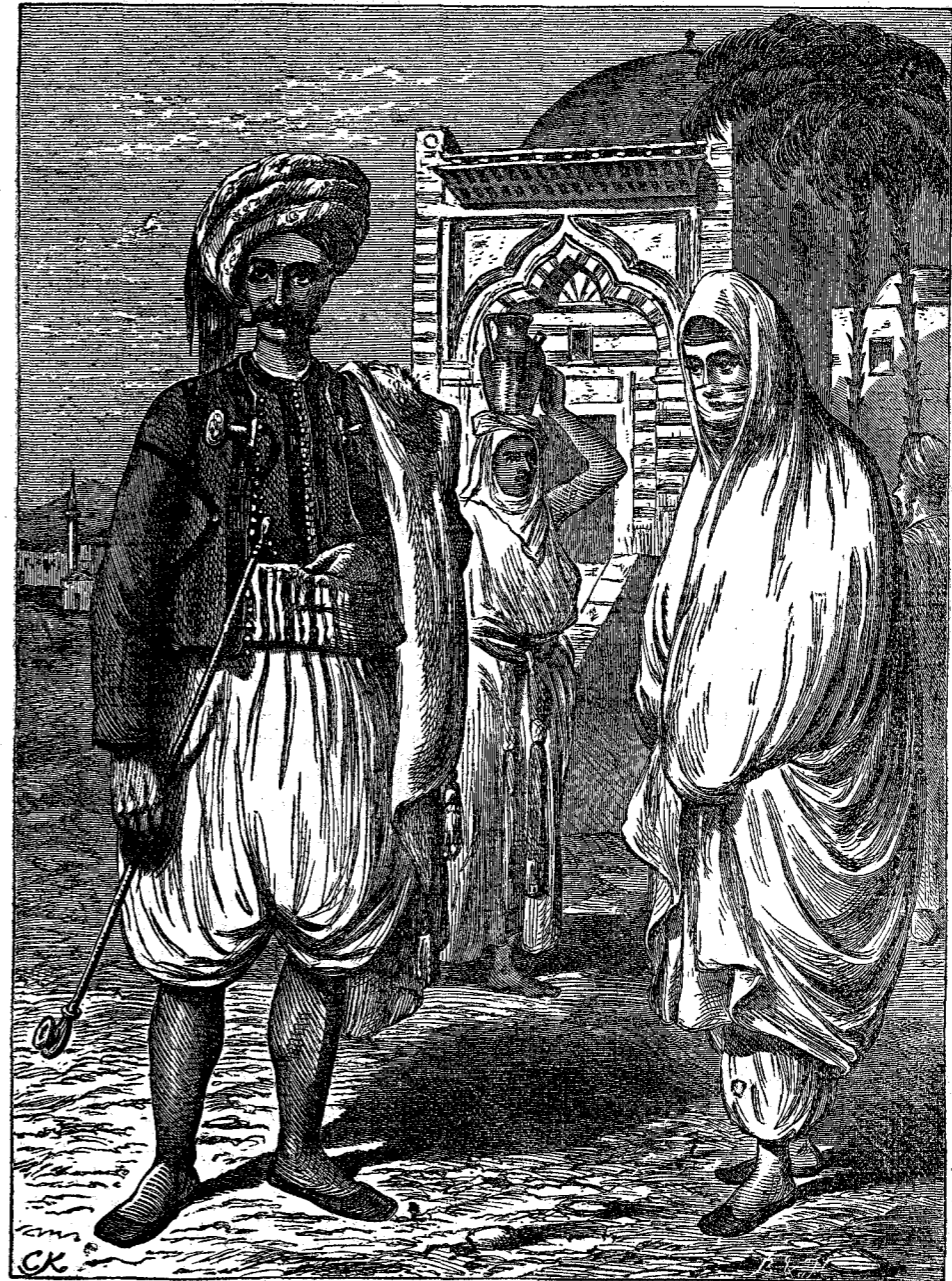
'Ο Νυμφίος άργοπώρησε και έλαις κοιμηθήκαν,
Μά 'στά μεσάνυκτα κραυγή ήκούσθη πως προβαίνει,
Και έλαις με τους λύχνους τους άμέσως σηκωθήκαν,
Μήπως καμιά 'στών έρχομό δεν είν' έτοιμασμένη.
Μά κρίμα! μόνο η φρόνιμης κρατούσαν το λυχνάρι
Γιατί η άλλαις έλαιο μαζί δεν είχαν πάρη.

Αι τώρα σεις όπου αυτά διαβάσατε παιδιά μου,
Σεις που η καρδιά σας μ' όνειρα αύχάινη και έλπίδες,
Πέτε σ'αν τί να λέγουνε τά λόγια τά δικάμου,
Που μοιάζουν σ'αν του ούρανού περήφανες άχτίδες
Κανεις, κανένα από σ'ας παιδιά μου δεν τδ ξεύρει,
Γι' αυτό και τέτοιαις συμβουλαίς η νιότη σας γυρεύει.

Διαβάσατε το Ευαγγέλιο κι' αυτά που λέγω τώρα,
'Εκεί θα δήτε μία φορά 'στου Πλάστη το βιβλίο,
'Ότι καθ' ένας έτοιμος να ήναι π'άσα ώρα,
Γιατί κ' εμείς προσμένουμε τον ίδιο τον Νυμφίο
Αυτά, παιδιά μου μοναχά τά λόγια μου σημαίνουν,
Χαρά σ' εκείνους που έτοιμοι τήν ώρα αύτή προσμένουν.

— Ν. ΙΓΓΑΣΗΣ

κούσι τά όρη οι δεύτεροι τ'ας πόλεις και οι τρίτοι
τους άγρους.
'Η πόλις του 'Αλγερίου κατοικουμένη υπό 70,000
ψυχών είναι άληθής Βαβέλ, διότι εύρίσκει τις εκεί
παντός γένους και πάσης φυλής ανθρώπους. Οι μωα-
μεθανοί εν τούτοις είναι πολυπληθέστεροι και συνε-

'Αλγερίνοι.

ΑΛΓΕΡΙΑ

'Η 'Αλγερία κειμένη εις τά Βόρεια τής 'Αφρικής
κατοικείται υπό τριών φυλών, των Καθύλων των
Μαύρων και των 'Αράβων ών οι μ'εν πρώτοι κατοι-

χέστατα απαντ'α τις ανά τους όδους νεαρών γυναίκα
ένδεδυμένην κατά τον τελευταίον Παρισινόν συρμόν
φάντασμα λευκόν ούτινος οι ώραιοι όφθαλμοί μόνον
ύπεξερχομένοι διαφανούς καλύμματος προδίδουσι ώ-
ραιαν μαύρην.

Αἱ θρησκευτικαὶ συνηθείαι τῶν μωαμεθανῶν τέλουνται ἄνευ τοῦ ἐλαχίστου ἐμποδίου ἐκ μέρους τῶν χριστιανῶν. πεντάκις τῆς ἡμέρας ὁ μουετζίη καλεῖ τοὺς πιστοὺς ἀπὸ τῆς ἀκρας τοῦ μινारे καὶ πεντάκις τῆς ἡμέρας βλέπει τις ἀνὰ τὰς ὁδοὺς περιέρχον θάμα· τοὺς κατακειμένους κατὰ γῆς ἀπογόνους τοῦ Ἡρακλέους νομίζεις, ἐνεκα τῆς μεγάλης ἀναπτύξεως τῶν μωῶν ἀραβας καὶ Καβύλους νὰ ἐγείρωνται μετὰ προθυμίας ὅπως καθαρισθῶσι καὶ τρέξωσι εἰς τὰ τζαμιά των.

Ἡ μεγαλειτέρα διασκεδάσις τῶν κατοίκων εἶναι ἡ θήρα τῆς στρουθοκαμήλου ἧς μόνον τὸ κρέας τοῦ στήθους τρώγουσι· εἶναι, λέγουσι, ἄξιον νὰ καθέξη τιμητικὴν θέσιν ἐπὶ τῆς τραπέζης βασιλέων. Τὰ πτερά αὐτῆς εἶναι ἀκριβώτατα πολλακίς δὲ οἱ ἐγγύριοι ἀνταλάσσουσιν αὐτὰ ἀντὶ σίτου.

Ἡ Ἀλγερία ἄλλοτε φωλεὰ πειρατῶν εἶναι ἀπότινος ἀποικία Γαλλικῆ.

ΕΚΑΣΤΟΣ ΕΝ ΩΙ ΕΚΛΗΘΗ ΕΚΕΙ ΚΑΙ ΜΕΝΕΤΩ

[Διήγημα].

Ἄρχων τις καθ' ὑπερβολὴν ἰδιότροπος, βλέπων ὅτι οἱ ὑπρέταί του δὲν ὑπῆρτον κατὰ τὴν ἀρέσκειαν του, καὶ νομίζων ὅτι οὐδεὶς ἦτο ἀρμόδιος εἰς τὴν θέσιν ἣν κατεῖχεν, ἀπεφάσισε νὰ ἐπιφέρει μεταβολὰς τινὰς καὶ ν' ἀφήσῃ εἰς τὴν τύχην τὴν θέσιν, ἣν ἐκάστος ὤφειλε νὰ καθέξη.

Ἡμέραν τινα καλέσας πάντας αὐτοῦ τοὺς ὑπρέτας, ἀπὸ τοῦ γραμματέως μέχρι τοῦ θυρωροῦ, τοῖς ὡμίλησεν ὡς ἀκολούθως.

«Ἡ ὑπηρεσία μου ἐκτελεῖται κάκιστα· ἀλλ' ἐπειδὴ δὲν ἐπιθυμῶ νὰ σὰς ἀποπέμψω, ἰδοὺ τί σὰς προτείνω νὰ κάμῃτε, ἐὰν ἦσθε εὐχαριστημένοι νὰ διαμείνητε ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ μου ὅλας τὰς ὑπηρεσίας τῆς οἰκίας μου θέλω καταγράψαι χωριστὰ ἐπὶ τεμαχίων χάρτου διπλωμένων, ἅτινα θέλω θέσει ἐντὸς πύλου τινος· ἐκαστὸς ἐξ ὧν θέλει λάβει κατὰ τύχην ἓν ἐκ τῶν χαρτίων, καὶ θέλει ἀναλάβει τὴν ὑπηρεσίαν, εἰς ἣν ἡ τύχη θέλει τὸν θέσει».

Οὗτοι διὰ νὰ μὴ ἀπολέσωσι τὰς θέσεις των ἐπροτίμησαν νὰ συμμορφωθῶσι πρὸς τὴν ἀλλόκοτον τοῦ κυρίου αὐτῶν θέλησιν, βέβαιοι ὄντες ὅτι ὁ νέος οὗτος παραλογισμὸς θέλει παρέλθει ὡς καὶ πολλοὶ ἄλλοι. Προέβησαν εἰς τὴν ἐκλογὴν. Ἡ τύχη μετετόπισεν ὅλους τοὺς ὑπρέτας· ὁ θαλαμηπόλος ἔγεινε ἠνίοχος, ὁ γραμματεὺς μάγειρος, ὁ ἠνίοχος θαλαμηπόλος, ὁ μάγειρος θυρωρὸς καὶ ὁ θυρωρὸς ἠξιώθη τῆς θέσεως τοῦ γραμματέως· μόνος δὲ συνοδεύων τὸν ἄρχοντα ὑπῆρτες ἔμειναν εἰς τὴν θέσιν του.

Ὁ ἄρχων χαίρων δι' αὐτὴν τὴν ἀπόφασιν, ἣν ἐθεώρει ὡς λίαν πνευματώδη, ἠθέλησεν ἀπ' ἐκεῖνης τῆς ὥρας νὰ ἴδῃ πάντας αὐτοῦ τῆς ὑπῆρτας εἰς τὰς νέας αὐτῶν θέσεις.

Ὁ θαλαμηπόλος ἐνεδύθη τὸ πλάτῦ τοῦ ἠνίοχου ἐνδυμα.

Ὁ ἠνίοχος ἐκρυψε τὴν ὑπερμεγέθη αὐτοῦ κοιλίαν ὑπὸ τὸν κομψὸν τοῦ θαλαμηπόλου ἱματισμόν.

Ὁ θυρωρὸς ἐνεδύθη τὸ μέλαν τοῦ γραμματέως ἐνδυμα, τὸ ὁποῖον ἔδωκε πλειότερον χρωματισμὸν εἰς τὸ πρόσωπόν του.

Ὁ δὲ ἀκόλουθος θεράπων, ἵνα φανῇ καὶ αὐτὸς ὅτι ἠλλάξεν ὀλίγον, ἐνεδύθη τὰ ἐορτάσιμα αὐτοῦ ἐνδύματα.

Ἀφοῦ ἠτοιμάσθησαν πάντες ἕκαστος ἤρχισε τὴν ἐργασίαν, καὶ ὁ ἄρχων διὰ νὰ δοκιμάσῃ τὴν ἰκανότητά των νέων ὑπαλλήλων, ἐζήτησε πρῶτον νὰ ἐνδυθῇ, ἀλλ' ὁ νέος αὐτοῦ θαλαμηπόλος συνειθισμένος νὰ κτενίζῃ τὰς τρίχας τῶν ἵππων, ἐκόσμησε τὴν κεφαλὴν τοῦ ἄρχοντος με πλεξίδα χονδροειδεστάτας· καὶ μᾶλλον ἀρμόδιος εἰς τὸ νὰ περιποιηθῆται ζῶα ἢ ἀνθρώπους, ὑπῆρτες τοσοῦτω κακῶς τὸν κύριόν του, ὥστε οὗτος ἠναγκάσθη νὰ ἐνδυθῇ μόνος.

Ἀφοῦ ἐνεδύθη ὁ ἄρχων, διέταξε νὰ ἐτοιμάσωσι τὴν ἄμαξαν διὰ νὰ ἐξέλθῃ, ἀλλ' ὁ νέος αὐτοῦ ἠνίοχος ἀμαθὴς εἰς τὸ συσκευάζειν ἵππους, ἠνάγκασε τὸν Κύριον νὰ περιμείνῃ δύο ὥρας.

Τέλος πάντων ὁ αὐθέντης ἠδυνήθη νὰ ἐξέλθῃ. . . Μόλις προεχώρησαν πενήκοντα βήματα, ὁ νέος ἠνίοχος μὴ γινώσκων νὰ ὀδηγήσῃ ἵππους ἀνατρέπει τὴν ἄμαξαν ἐν τῷ μέσῳ ρύακός τινος.

Ὁ κύριος ὄλος λασπωμένος ἀρχίζει νὰ βλασφημῇ τὸν ἀνάξιον ἠνίοχον καὶ ἀναγκάζεται νὰ ἐπανέλθῃ εἰς τὴν οἰκίαν.

Κρούει τὴν θύραν, ἀλλ' ὁ νέος θυρωρὸς ἀσυνειθιστος ν' ἀκούῃ τὸν κρότον τοῦ ρόπτρου, δὲν ἀνοίγει, ὁ αὐθέντης περιμένει μ' ὄλην τὴν βραγαδιαν βροχὴν ἐπὶ ἐν ὄλον τέταρτον τῆς ὥρας μέχρις ὅτου ὁ πολλακίς ἐπαναληφθεὶς κρότος ἔκαμε ἐπὶ τέλους τὸν μάγειρον νὰ ἐνθυμηθῇ ὅτι ἐξετέλει τὰ χρέη τοῦ θυρωροῦ. Τέλος ὁ Κύριος εἰσέρχεται ἀπειλῶν πάντας αὐτοῦ τοὺς ὑπρέτας· μετὰ ταῦτα μετέβη εἰς τὸ γραφεῖον Ὁ νέος γραμματεὺς εὐρίσκειτο εἰς τὴν θέσιν του, περιμένων τὸν Κύριον, ὅστις τὸν ἐρωτᾷ ἂν γνωρίζῃ νὰ γράφῃ.

— Πολὺ καλὰ γράφω, ἀπεκρίθη ὁ θυρωρὸς, πέρασα ὄλον τὸ ἀλληλοδιδασκτικὸν σχολεῖον, ἐπῆγα καὶ εἰς τὸ ἑλληνικόν, ἀλλὰ δὲν ἐκάθησα.

— Πολὺ καλὰ. Ἐγὼ θὰ σὲ ὑπαγορεύω καὶ σὺ θὰ γράφῃς. Γράφε,

«Κύριε Νικόλαε»,
«Λαμβάνω τὴν εὐχαριστήσιν ν' ἀπαντήσω . . .»
(θέτων τὴν χεῖρα ἐπὶ τοῦ μετώπου του). Ἄ! ναί, «εἰς τὴν φιλικὴν σας ἐπιστολήν».

— Οὐ! στάσου νὰ ἐνθυμηθῶ. — Γράφε,

«τὴν ὁποίαν ἔλαβον . . .»

— Οὐ! πότε τὴν ἔλαβον . . . ἄ! χθὲς ὄχι, προχθὲς . . . ὄχι ἀντιπροχθὲς, ναί

«Ἀντιπροχθὲς. Εἰς αὐτὴν μοὶ ἐγράφατε . . . ὅτι . . .» ἄ! ναί. «Ὅτι με ἐπιθυμήσατε πολὺ καὶ ὅτι

με εὐχαριστεῖτε διὰ τὰ λουκούμια, τὰ ὁποῖα σὰς ἔστειλα».

— Νὰ εἶχα τώρα κάμποσα λουκούμια δὲν θὰ ἦτο κακὴ δουλειά. — Ἄς ἰδῶμεν τώρα τί ἔγραψες καὶ ἔπειτα σὲ ὑπαγορεύω πάλιν.

— Ὅριστε, εἶπεν ὁ νέος γραμματεὺς, δίδων αὐτῷ τὴν ἐπιστολήν.

Ὁ κύριος τὴν λαμβάνει καὶ ἀναγινώσκει τὰ ἐξῆς.
«Κοίρουαι Νηκώλαε.

«Λαμβάνω τὴν εὐχαριστήσιν ν' ἀπαντήσω, ἄ νὲ, ὡς τὴν φυληκὴν σας αἰψηστωλὴν, οὐ στάσου νὰ ἐνθυμηθῶ, γράφαί, τὴν ὠπῆαν ἔλαβον, οὐ πῶται τὴν αἰλαβων, ἄ, νὲ, χθὰς, προχθὰς, ὄχη ἀντυπροχθὰς. Ἴς αὐτὴν μοὶ ἐγράφατε ὄτη, ἄ, νὲ ὄτη, με ἐπιθυμῆσατε πῶλι κὲ ὄτη μ' εὐχαρηστέτε δηὰ τὰ λουκούμια τὰ ὠπῆα σὰς αἰστὶλα νὰ ἔχα τώρα κάμποσα λουκούμια δαὶν ἴτω κακὴ δουλιὰ».

— Νὰ εἶχα κάμποσαις ξυλλιαῖς, εἶπε καλῆτερα. . . Μπρὲ ἀδελφε, τί εἶν' αὐτὰ; εἶπες ὅτι ἐπῆγες καὶ εἰς τὸ ἑλληνικόν σχολεῖον.

— Ναί, ἀλλὰ δὲν ἐκάθησα καθόλου, ἀπεκρίθη ὁ γραμματεὺς.

— Καὶ δὲν φθάνουν αἱ ἀνορθογραφίαι, ἀλλὰ σὺ ἐπρόσθεσες καὶ ἄλλα, τὰ ὁποῖα ἐγὼ δὲν σὲ ὑπαγόρευσα.

— Ὅλας ἐκεῖνας τὰς λέξεις δὲν τὰς εἶπατε; ποῦ ἤξευρα ἐγὼ, ποῖας ἔπρεπε νὰ γράψω καὶ ποῖας ν' ἀφίσω;

— Κριμνήσου ἀπ' ἐδῶ· σὺ εἶσαι καλὸς διὰ νὰ τρώγῃς μόνον·

— Καὶ ν' ἀνοίγω τὴν πόρτα, εἶπε καθ' ἑαυτὸν ὁ θυρωρὸς.

Ὁ ἄρχων ἔγραψε μόνος τὴν ἐπιστολήν του.

Ἦτο ἡ ἕκτη ὥρα μ. μ. καὶ ὁ ἄρχων, μ' ὄλον τὸ ἐπίσημον αὐτοῦ ὄνομα καὶ τὴν μεγάλην του περιουσίαν, ἦτο ἀναγκασμένος νὰ τρώγῃ, ὁσάκις ἡ πείνα ἠνόχλει τὸν στόμαχόν του· διέταξε ὅθεν νὰ ἐτοιμάσωσι τὸ γεῦμα. Ἀλλ' ἀλλοίμονον! οὐδὲν ὑπῆρχε φαγώσιμον· τὸ ψητὸν ἦτο ἄψητον, ὁ ζωμὸς καθ' ὑπερβολὴν ἀλατισμένος· ὁ νέος μάγειρος εἶχε βάλει μοσχοκάρυα εἰς ὀξωλίδα, σικυδία εἰς γλύκισμα ἐξ ὧν καὶ ἀνθόνερρον ἐντὸς ψητοῦ.

Ἰδὼν ταῦτα ὁ ἄρχων ἀπόλεσε πλέον τὴν ὑπομονὴν καὶ ὕβρισε πάντας αὐτοῦ τοὺς ὑπρέτας, οὗς διέταξε ν' ἀναλάβωσι τὰς προτέρας αὐτῶν θέσεις. Τότε εἶχεν ἐννοήσει ὅτι, τὸ ῥητὸν ἐκεῖνο: «Ἐκαστος ἐν ᾧ ἐκλήθη ἐκεῖ καὶ μέντω», εἶναι ὀρθότατον.

Ἐκ Πατρῶν.

N. H. Θ.

ΝΕΩΤΕΡΑΙ ΕΦΕΥΡΕΣΕΙΣ

Υποβρύχια πλοῖα.

Γ.

Μετὰ τὸν *Bashnel*, ὁ *Fullton* παρουσίασεν ἕτερον σχέδιον καταδυτικῆς λέμβου πολὺ καλλιτέρας τῆς

πρώτης, ἧτις προωθείτο διὰ δύο ἐλικῶν παραλλήλων, καὶ ἐνὸς τρίτου εὐρισκομένου ἐν τῷ μέσῳ τοῦ πλοίου καθέτως χρησιμεύοντος διὰ τὴν ἀνάδυσιν καὶ κατάδυσιν τοῦ σκάφους.

Ἄν καὶ πολλὰ πειράματα ἐγένοντο ἐν τῷ λιμένι τῆς Χάβρης καὶ Βρέστης, οὐχ ἦττον ὅμως ὀλίγα τὰ εὐχάριστα ἀποτελέσματα. Μεταβάς ἀκολούθως εἰς Παρισίους ἐναυπήγησεν ἕτερον λέμβον πολὺ μεγαλειτέραν ἐπιμήκη καὶ ὠσειδῆ, ἣν ὀνόμασεν «Ναυτίλον».

Τὰ προτερήματα τοῦ δευτέρου τούτου σκάφους ἦσαν σπουδαιότατα διότι δοκιμασθεὶς ὁ Ναυτίλος εἰς τὸν Συκουάνα τῷ 1804, ὁ *Fullton* ἠδυνήθη νὰ ἐκτελέσῃ ἀναδύσεις καὶ καταδύσεις πλέον τῆς ἡμισείας ὥρας, με πορείας καὶ ἐλιγμοὺς διαφόρους ἐν τῷ βυθῷ τῆς θαλάσσης, ἐξήλθεν δὲ τοῦ σκάφους φέρων εἰσέτι τὴν λαμπάδα ἀνημμένην.

Τὴν 3 Ἰουλίου 1802 ὁ *Fullton* ἐξετέλεσε πειράματα εἰς τὸν λιμένα τῆς Βρέστης πολὺ περίεργα· ἐβυθίσθη εἰς βάθος 25 ποδῶν, διαμείνας πλέον τῆς ὥρας, τὸν δὲ φωτισμὸν διὰ λαμπάδος ἀντικατέστησε διὰ φακῶν κρουσταλλίνων, δι' ὧν ἠδύνατο νὰ διακρίνῃ ἐντὸς τοῦ πλοίου καὶ τὰς ὥρας ἐπὶ τοῦ ὡρολογίου του.

Τὸ πλοῖον τοῦτο ἠδύνατο νὰ ταξειδεύῃ καὶ δι' ἰστίων, ἔχον τὸν ἀπαιτούμενον ὄπισμον, ἦτοι ἀρτέμονα καὶ ἐν μέγα ἡμιόλιον.

Διὰ τῶν ἰστίων διήνυε 4—5 μίλια τὴν ὥραν, ὑπὸ τὸ ὕδωρ δὲ 4—2 μίλια περίπου· ἔφερε δὲ καὶ κατάλληλον πυξίδα ἧτις ἐνήργει καλῶς καὶ ὑπὸ τὴν θάλασσαν καὶ ἐπ' αὐτήν.

Τὴν 7 Αὐγούστου τοῦ 1804 κατήλθεν εἰς πολὺ μεγαλιέτερον βάθος ἔχων μεθ' ἑαυτοῦ ἰσχυρὰν ἐκ χαλκοῦ δεξαμενὴν δυναμένην νὰ φέρῃ ἀρκετὴν ποσότητα πεπαισμένου ἀέρος δι' 8 ὥρας.

Διὰ τοῦ συστήματος αὐτοῦ, ὁ *Fullton* ἠδυνήθη νὰ ἀνατινάξῃ εἰς τὸν ἀέρα πλοῖον τι παρὰ τῷ λιμένι τῆς Χάβρης ὑπὲρ τὰ 25 μέτρα. Ἀπεπειράθη νὰ ἀναφλέξῃ καὶ ἕτερον Ἀγγλικόν, ἀλλὰ δυστυχῶς δὲν κατόρθωσε τοῦτο, ἐνεκεν τῆς ἀποτόμου ἀπομακρύνσεως τοῦ πλοίου.

Ἀκολούθως ἐναυπήγησεν ἕτερον πλοῖον 80 ποδῶν μήκους, 22 ποδῶν πλάτους καὶ 14 βάθους, τὰς δὲ πλευρὰς ἐνὸς ποδὸς πάχους, ἐκάλεσεν δὲ αὐτὸ «Ἀλαλον», ἀλλὰ δὲν ἠτύχησε νὰ τελειοποιήσῃ αὐτὸ, ἐνεκεν τοῦ αἰφνηδίου του θανάτου.

Τὸ πλοῖον εἶχεν κατασκευασθῆ δι' 100 ἀνδρας καὶ ὁ ἐλιξ αὐτοῦ ἐστρέφετο διὰ στροφάλου ἰστούς, καὶ ἰστία δὲν ἔφερεν, καὶ ὅταν ἐβυθίζετο δὲν ἠκούετο οὐδεὶς θόρυβος καὶ διὰ τοῦτο ὠνόμασεν αὐτὸ Ἀλαλον. Προτίθετο δὲ ἀργότερον νὰ ἐφαρμόσῃ καὶ τὸν ἀτμὸν ὡς κινητήριον δύναμιν.

Ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τοῦ *Fullton*, μέχρι τοῦ νῦν πλείστα ὅσα συστήματα παρουσιάσθησαν, καὶ πλείστοι ἔλαβον προνόμια περὶ ὑποβρυχίων πλοίων, ἀλλὰ δὲν ἔλαβον σπουδαίας ἐφαρμογὰς.

— ΣΠΥΡ. Γ. ΚΟΚΟΛΗΣ

ΤΑ ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΑ ΕΝ ΑΜΕΡΙΚΗ:

Οἱ ἀμερικανοὶ ποιοῦσι μείζονα χρῆσιν τῶν ταχυδρομείων παρὰ οἰονδήποτε ἄλλο ἔθνος. Κατὰ ἀρίθμησιν γενομένην ἐν πᾶσι τῆς ταχυδρομείας ἐν τῇ χώρῃ ἐπὶ μίαν ἐβδομάδα, ἀπεδείχθη ὅτι διήλθον διὰ τῶν ταχυδρομείων διαρκοῦντος τοῦ ἔτους 2,215,268,214 χωριστὰ δέματα ταχυδρομικῆς ὕλης, ἤτοι κατὰ μέσον ὄρον 47 τεμάχια ἀνὰ ἕκαστον ἄτομον ἐκ τῶν 49,000,000 κατοικῶν τοῦς ὁποίους ἡ ἀπογραφή δεικνύει ὡς ὑπάρχοντας ἐν Ἀμερικῇ. Αἱ Ἡν. Πολιτεῖαι ἔγραψαν 866,593,572 γράμματα, ἐνῶ ἡ Γερμανία μὲ πληθυσμὸν μόνον κατὰ ἕξ ἑκατομμύρια ἤττονα ἔγραψε μόνον 504,067,781 ἡ Γαλλία μὲ 37,000,000 μόνον 424,772,000 ἡ Αὐστρία μὲ 25,000,000 μόνον 170,003,500 καὶ ἡ Ῥωσσία μὲ 93,000,000 μόνον 94,296,658, ἤτοι μόνον σχεδὸν ἐν γράμμα εἰς ἕκαστον ἄτομον κατ' ἔτος. Ὡς πρὸς τὰ ταχυδρομικὰ δελτάρια ἡ ἀνισότης εἶναι ἐξίσου μεγάλη. Αἱ Ἡν. Πολιτεῖαι ἔγραψαν 256,446,716, ἡ Γερμανία μόνον 104,824,002, ἡ Γαλλία 29,567,000 καὶ ἡ Ῥωσσία μόνον 2,621,530. Ἡ ὑπεροχὴ τῶν Ἀμερικανῶν ὡς ἀναγνωστῶν ἐφημερίδων εἶναι καταφανής. Ἐν ταῖς Ἡν. Πολιτεῖαις ἀποστέλλονται διὰ τῶν ἐσωτερικῶν ταχυδρομείων ἐπὶ ἐν ἔτος 748,648,900 ἐφημερίδες καὶ περιοδικὰ, ἐνῶ ἐν Γερμανίᾳ μόνον 401,729,830, ἐν Γαλλίᾳ 249,472,800 καὶ 77,439,659 ἐν Ῥωσσίᾳ.

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΠΑΙΔΑΣ

Ἐσυλλογίσθητέ ποτε, ὦ παῖδες, ὅτι ὁ κόσμος οὗτος μ' ὄλα του τὰ καλὰ καὶ τὰ κακὰ, μ' ὄλας τὰς εὐτυχίας του, ἢ δυστυχίας, τὰ πλοῦτη, τὰ μεταλλεῖα, τὰ ὄρη, τοὺς ὠκεανούς, τὰς θαλάσσας, τοὺς ποταμούς, μὲ ὄλα τὰ πλοῖα, τ' ἀτμόπλοια, τοὺς σιδηροδρόμους, τοὺς τηλεγράφους καὶ ὄλα τὰ ἔργα τῆς ἐνεστῶσης ἢ παρελθούσης γενεᾶς καὶ τῶν αἰώνων τὴν πρόοδον καὶ ἐπιστήμην, θέλει μετ' ὀλίγον παραδοθῆ εἰς ἐσᾶς, τοὺς ἤδη παῖδας ὄντας; Συλλογίσθητε τοῦτο καλῶς, καὶ ἀποβλέποντες εἰς τὴν περιμένουσαν ὑμᾶς κληρονομίαν, ἐτοιμάσθητε νὰ γείνητε ἀτόχοι αὐτῆς. Βασιλεῖς καὶ Κυβερνήται, ὑπουργοὶ καὶ νομοθέται, στρατηγοὶ καὶ δικασταί, διπλωμάται, φιλόσοφοι, συγγραφεῖς, διδάσκαλοι, ἐπίσκοποι, ἱερεῖς, καλλιτέχναι καὶ πάντες οἱ ἄνδρες τοῦ μέλλοντος σήμερον εἰσὶ παῖδες.

Elihu Burritt.

ΠΟΙΚΙΛΑ

Ἐν τινὶ πόλει τῆς Φλωρίδος τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν πλειότεροι μαῦροὶ γινώσκουσι ν' ἀναγινώσκωσι καὶ νὰ γράφωσιν ἢ λευκοί.

* * Κατὰ τοὺς ὑπολογισμοὺς τῶν ἐφημερίδων τῆς Νέας Ὑόρκης ὁ ἐπὶ τεσσαρακονθήμερον νηστεύσας Δρ. Τάννερ

ἔλαβεν ἐν συνόλῳ 137,640 δολλάρια. Τὸ ποσὸν δὲ τοῦτο συνήχθη ὡς ἐξῆς: Στοιχίημα κερδηθὲν παρὰ τοῦ Τάννερ 500 δολλάρια. Ἐκ τινος πρακτορείου στοιχημάτων 12,223 δολλ. ἐκ πωλήσεως φωτογραφιῶν 1,500 δολλάρια, ἐκ τῆς εἰσπράξεως εἰσιτηρίων εἰς τὴν οἰκίαν ἔθνα διήνυς τὴν νηστείαν 78,915 δολλ. ἐκ διαφόρων βιομηχανῶν ζητησάντων τὴν ὑπογραφήν τοῦ Τάννερ 11,102.

* * Κατὰ τὴν Ἐπίσημον Ἐφημερίδα τῆς Γαλλίας ἀπὸ τοῦ μηνὸς Ἰανουαρίου μέχρι τοῦ Αὐγούστου ἡ εἰσαγωγὴ ἐμπορευμάτων εἰς Γαλλίαν ἀνήλθεν εἰς 3,352,173,000 φρ. ἡ δὲ ἐξαγωγὴ ἐκ Γαλλίας εἰς 2,154,151,000 φρ.

* * Οἱ ἀφιχθέντες εἰς τὴν Νέαν Ὑόρκην μετανάσται κατὰ μῆνα Αὐγούστον ἀνήλθον εἰς 25,000.

* * Ἡ ἐπιφάνεια τῶν γαιῶν ἡ ἐφέτος σπαρεῖσα ἐν ταῖς Ἡνωμ. Πολιτεῖαις ἔχει ἔκτασιν 109,200,000 στρέμματα ἐξ ἧς παρήχθησαν 475,000,000 κοιλὰ δημητριακῶν καρπῶν. Ὑπολογίζεται δὲ ὅτι ἡ Εὐρώπη θέλει ζητήσῃ ἐξ Ἀμερικῆς κατὰ τὸ ἐνεστῶς ἔτος 140,000,000 κοιλὰ.

* * Οἱ ὄπαδοὶ τῆς ἐγκρατείας ἐν Ἀμερικῇ προτίθενται νὰ δωρήσωσι τῇ συζύγῳ τοῦ νῦν προέδρου τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν Κυρίᾳ Χαίτης εἰκόνα αὐτῆς ἐλαιογραφημένην, ἡ ἐνδείξει ἐὺγνωμοσύνης διὰ τὴν ὑποστήριξιν τῶν ὀρχῶν τῆς ἐγκρατείας παρ' αὐτῆς ἐφόσον διετέλεσεν ἐν τῷ Προεδρικῷ Μεγάρῳ. Καὶ ἀληθῶς οὐδὲ οἶνος οὐδὲ κανὲν πνευματώδες ποτὸν ἐπετρέπη παρ' αὐτῆς νὰ παρατεθῆ εἰς τὴν τράπεζαν τῆς ἔστω καὶ ἂν εἶχε προσκεκλημένους οἰουσδήποτε ὑψηλῆς περιωπῆς ξένους.

Λόσις Αἰριγματος Ζ'.

Ἡρα—Ἀθήρ.

Ἐλυσαν δ' αὐτὸ αἰ κ. Σοφία Τούντα, Μαρία Ν. Βούλγαρη, Ἰουλία Δ. Σηλυβριώτη, Ξ. Ι. Στελλάκης, Δ. Ῥωμαΐδης, Μ. Χάνος, Σ. Ε. Νικολοῦδης, Γ. Μ. Καζαντζής, Μ. Οἰκονόμου, Αλ. Α. Δουρούτης (Ἀθηνῶν) Ν. Κουτσογιαννόπουλος (Ἀλεξάνδρεια), Αἰκατερίνη Γ. Παῖζη, Α. Μ. Παπαδόπουλος, Η. Κ. Ἀποστολίδης, Κ. Βουρνάζος (Πειραιεὺς), Ι. Τζάθας, Ι. Ν. Β. (Ἰδρας), Ι. Κ. Κ. (Αἰγίνης), Σ. Παπανικολάου (Τριπόλεως), Ἰούλιος, Α. Μπιστάνος, Δ. Παππάς, Ν. Ζαχόρης, Σκούρης, Ι. Κήττας, Ν. Κουτζοῦκος, Σ. Γαβρίλης (Σμύρνης), Δημ. Κ. Λοΐζος (Γαλαζίου).

Ἀπλὴ Ἀκροστιχίς.

Εἶμαι θυγάτηρ τοῦ Διὸς ἀπὸ τὰς οὐρανίας
Πέντ' ὀνομάτων δ' ἀρχικὰ ἐκ τῆς μυθολογίας
Ὄντων γνωστῶν εἰς ἅπαντας, ἐμὲ ἀποτελοῦσι.
Καὶ πρῶτον εἶναι τοῦ Θεοῦ ἐν τοῦ φωτὸς καλοῦσι
Δεύτερον τοῦ γεννήσαντος τὰς φοβερὰς Ἀρπείας.
Τὸ δ' ἄλλο τῆς νεανικῆς ἐμφαίνει ἡλικίας.
Κ' ἐκ τῶν τεσσάρων δι' ἑνὸς τὸ ἕτερον ἀνέμου.
Καὶ τὸ ἀκόλουθον θεῶν ἐμφαίνει τοῦ πολέμου.
Τούτων λοιπὸν τὰ ἀρχικὰ ἂν κατὰ τάξιν δέσης,
Ἐμὲ δ' ἀποτελέσης.

Γ. Δ. Ζ.

ΑΝΘΡΩΠΟΛΟΓΙΑΣ τὸ ΨΥΧΟΛΟΓΙΚΟΝ ὑπὸ Ι. Δ. Τζέτζη Διδάκτ. Φιλοσοφ. καὶ καθηγητοῦ τοῦ Β' ἐν Ἀθῆναις Γυμνασίῳ.

Ἐβρίσκεται καὶ πωλεῖται ἐν τῷ Τυπογραφεῖῳ τῆς Ἀθῆναιδός» καὶ τιμᾶται δραχμ. νέων 3.